

Πρωτ. 1429

Άριθμ.

Διεκπ. 815/4-12-2014

Χριστούγεννα 2014

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 104^Η
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ

Πρὸς
Τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανοὺς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Τί εὐλογία ἡ σημερινὴ ἡμέρα! Τί ωραία γιορτή! Πόσο βαθειὰ καὶ πόσο ἀληθινή! Ὅποιος νοιώθει τὴ μικρότητά του, τὴν ἀμαρτωλότητά του, ὅποιος ταυτόχρονα ζεῖ ταπεινὰ τὴν αἰώνια διάστασή του, ὅποιος διατηρεῖ ζωντανὴ τὴν πίστη μέσα του, δὲν μπορεῖ σήμερα νὰ μὴ ζεῖ τὴ χαρὰ τῆς ἐκπληρωμένης προσδοκίας, τὴ χαρὰ τῆς αἰωνίας λυτρώσεως: *«Σήμερον πᾶσα φύσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει ὅτι Χριστὸς ἐτέχθη ἐκ τῆς παρθένου κόρης»*. Χαρὰ καὶ ἀγαλλίασή μας ἡ γέννηση τοῦ Κυρίου, ἡ ἐνανθρώπησή Του, ἡ παρουσία Του ἀνάμεσά μας: *«Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος ἐν σκότει, ἴδε φῶς μέγα, ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός»*.

Μέσα στὸν ἀρχέγονο παράδεισο τῆς Ἑδέμ ψάχνει ὁ Θεὸς τὸν χαμένο, τὸν πεσμένο στὴν ἀμαρτία ἄνθρωπο: *«Ἀδάμ, ποῦ εἶ;»* (Γεν. γ' 9), ἀντηχεῖ βροντώδης ἡ φωνὴ τοῦ Θεοῦ. Μέσα στὴν ἐξορία τῆς ἱστορίας, *«Θεέ μου, ποῦ εἶσαι;»* ἀκούγεται ἀγωνιώδης ἡ κραυγὴ τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ Μωϋσῆς, ὁ Δαβίδ, οἱ προφῆτες, οἱ προπάτορες, τὰ ἔθνη καὶ οἱ λαοὶ τὸν Θεὸ προσδοκοῦσαν: *«Καὶ αὐτὸς προσδοκία ἐθνῶν»* (Γεν. μθ' 10). Ζοῦσαν περισσότερο τὴν ἀπουσία Του καὶ τὴν ἀμαρτία τους καὶ λαχταροῦσαν τὴν παρουσία Του καὶ τὴ λύτρωσή τους. Αὐτὸ τοὺς ἔλειπε, αὐτὸ στεροῦνταν.

Αὐτὸ ποὺ σήμερα γιορτάζουμε εἶναι ἡ κατάργηση τοῦ προηγούμενου δράματος, τοῦ χωρισμοῦ ἀπὸ τὸν Θεό, καὶ ἡ ἀνατολὴ τῆς θεϊκῆς παρουσίας στὸν κόσμο. *«Ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη»* (Βαροῦχ γ' 38). Καὶ ὄχι μόνον. Ὁ Κύριος ἔρχεται στὸν κόσμο καὶ εἰσέρχεται στὴν ἱστορία *«ἐν ὁμοιύματι ἀνθρώπου γενόμενος»* (Φιλιπ. β' 7), ἔρχεται ὡς ἄνθρωπος. Καθὼς ὁ Χριστὸς γεννᾶται ἐκ τῆς παρθένου, τιμᾷ τὴν ἀνθρώπινη φύση καὶ τὴν ἀναγεννᾷ. Τί τιμὴ νὰ εἶσαι ἄνθρωπος! Τί εὐλογία νὰ

κληρονομεῖς τὴν θεοείδεια, τὴ δυνατότητα τῆς ὁμοιώσεως, τῆς κοινωνίας, τῆς ἐνώσεως μαζί Του, τῆς θεώσεως! Αὐτὴ εἶναι ἡ Ὁρθόδοξη θεολογία καὶ ἀνθρωπολογία, ὅτι γίνεται ὁ Θεὸς ἄνθρωπος, γιὰ νὰ κάνει θεὸ τὸν ἄνθρωπο.

Καὶ τί φοβερό! Ὅλο αὐτό, ἡ προοπτικὴ τῆς θεώσεως, παραμένει ἄγνωστο στὸν κόσμο δυὸ χιλιάδες χρόνια μετὰ τὴ Γέννηση τοῦ Κυρίου. Ἴσως καὶ μεταξὺ τῶν χριστιανῶν. Δὲν ἀποτελεῖ καύχημα οὔτε ἐπιθυμία οὔτε στόχο καὶ ἐπιδίωξη. Ἀντίθετα, αὐτὴ ἡ ὑπέροχη ἀλήθεια ἐπιμελῶς ἀγνοεῖται καὶ συστηματικὰ περιφρονεῖται καὶ πολεμεῖται. Ἡ ἐποχὴ μας ἔφτιαξε ἕναν ἄνθρωπο μὲ εὐδαιμονία δίχως εὐτυχία, μὲ χαρὲς δίχως ὅμως χαρά, μὲ ἀνάγκες δίχως πίστη, μὲ καρδιὰ χωρὶς αἷμα, μὲ σῶμα δίχως ψυχὴ, μὲ ὕπαρξη χωρὶς ζωὴ. Τσαλάκωσε τὸν κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἄνθρωπο, ξέσχισε τὸ καθ' ὁμοίωσιν καὶ στὴ θέση του ἔβαλε αὐτὸν ποὺ μοιάζει μὲ τὰ ζῶα καὶ συγγενεῦει μὲ τὸ τίποτα. Τί κρίμα! Γι' αὐτὸ καὶ τὸ ἐρώτημα τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ -ποῦ εἶναι;- ἀντικαταστάθηκε μὲ αὐτὸ τῆς ὕπαρξός Του -ἄραγε ὑπάρχει; Ἡ ἐποχὴ μας, ἀντὶ νὰ μᾶς προτρέψει στὴ συνάντησή Του, δυστυχῶς μᾶς ἀμφισβητεῖ καὶ τὴν ὕπαρξή Του.

Μέσα στὴ θύελλα αὐτοῦ τοῦ κόσμου, μέσα στὸν παραλογισμὸ τῆς κοσμικότητος, μέσα στὴν τρικυμία τῆς ἀπιστίας, κάπου βρισκόμαστε κι ἐμεῖς πάνω στὸ εὐλογημένο καὶ ἀσφαλὲς σκάφος τῆς πίστεως καὶ τῆς Ἐκκλησίας. Καὶ ἐνῶ ὁ κόσμος ξεγελιέται μὲ δεινὰ καὶ λαμπρόνια, μὲ γλυκίσματα καὶ ψεύτικες συνήθειες, μὲ Χριστοῦγεννα χωρὶς Χριστό, ἡ Ἐκκλησία καὶ μαζί της κι ἐμεῖς ἀγρυπνοῦμε ψάλλοντας *«μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός, γινῶτε ἔθνη καὶ ἠπᾶσθε»*, διότι ὁ Θεὸς εἶναι μαζί μας. Δὲν ὑπάρχει μεγαλύτερη ἀλήθεια, δὲν ὑπάρχει μεγαλύτερη χαρά. *«Δεῦτε, λοιπόν, ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ τὸ παρὸν μυστήριον ἐκδιηγούμενοι»*.

Εὐχομαι ὁ Θεὸς νὰ μᾶς ἀξιῶναι νὰ εἴμαστε κι ἐμεῖς μαζί Του καὶ νὰ χαρίζει σὲ ὅλους σας

ΑΛΗΘΙΝΑ ΚΑΙ ΑΓΙΑΣΜΕΝΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ,

ΚΑΛΗ ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ ΧΡΟΝΙΑ!

Μετὰ πολλῆς τῆς ἐν Χριστῷ τεχθέντι ἀγάπης,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς Νικόλαος

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Νὰ ἀναγνωσθεῖ ἀντὶ κηρύγματος κατὰ τὴν Θεία Λειτουργία τῆς ἡμέρας τῶν Χριστογεννῶν.

Βυζαντίου & Θουκυδίδου 6, Τ.Θ. 1, Τ.Κ. 190 04, Σπάτα Ἀττικῆς

☎: 210-6632276, 210-6632687, Fax: 210-6025101, e-mail: imml@imml.gr, Ἴστοσελίδα: www.imml.gr